

върна се конституцията, захванаха да пращат въ Вратица свѣтци. Какво дойде послѣ. Дойде народното движение въ Пловдивъ, което каза че България е една и съединихме се. Значи втора тревога. Слѣдъ това стане братоубийствена война, отъ която Вий се завърнахте съ слава и лаври. Дойде 9-й Августъ, мина, послѣ въ Бургасъ дойдоха русски клипери, а въ Силистра и Русчукъ сгрѣляха по улицитѣ. Явиха се разбойници, учредиха се военни полени сѣдилища. Въ 1891 година уби се единъ Министръ въ София, а послѣ другъ въ Ц-градъ. Трѣбва да се приложи закона, трѣбва да се приложи националното правосъдие, както го прилагатъ Френцитѣ и Нѣмцитѣ.

България е такава, каквато е била до сега. Тя трѣбва да почива и ако дойдятъ при васъ хора, които ѝ развалятъ спокойствието, вий ще ги осждите.

Какво виждате отъ внесенния обвинителенъ актъ на г-на Прокурора? Виждате много прѣстѣпления, които по-между си не сѣ свързани. Виждате, че и г-нъ Прокурора е правъ и тукъ казва, че когато починалъ Паница по единъ вердиктъ, нѣкакви хора замислили да отмѣстятъ за него и започнали съ цѣль рѣдъ интриги.

Слѣдъ това дохожда единъ комплотъ, че тѣ, съгласно чл. 55-й отъ Отоман. Наказ. Законъ, си позволили да подстрѣкватъ прямо или косвенно жителитѣ на държавата съ цѣль да се направи прѣзрѣтъ и получили начало на изпълнението съ покушението противъ живота на М-ра Стамболова и съ убийството на М-ра Бѣлчева. Тукъ до тая статия стои друга, която е отъ общъ интересъ, а тя е статия 170-та отъ Отом. Наказ. Законъ, която казва: „Когато законно се докаже, че нѣкой прѣдумышлено е убилъ човѣкъ, осжда се по законътъ на смъртъ“.

Сега, г-нъ Прокурора въ своята обвинителна рѣчь замѣлча 170-та статия. Когато говори за прилаганieto на закона, не указа на нея и като испрати васъ съ свършването на рѣчьта си, каза: ако го признавате за виновенъ, да го осждите да се накаже по 55 ст. отъ Отом. Наказ. Законъ. Попъ Стайкова г-нъ Прокурора въ рѣчьта си не квалифицира, че е въоръжавалъ жителитѣ прямо или на въстание или че е билъ участникъ въ убийството, а оставя го съ неопрѣдѣлено обвинение: „ако е съзаклѣтникъ“, но каза, не е повече отъ укривателъ. Въ обвинителния актъ има само нѣколко рѣда за Попъ Стайкова и тѣ гласятъ слѣдущето: „Татаръ-Пазарджикския жителъ